

คำพยานจากคุณเหมียว-เรื่องเลิกบุหรี่

เมื่อประมาณ 2 เดือนที่แล้วดิฉันได้พบกับสิ่งที่ทำให้ชีวิตของดิฉันเปลี่ยนไป ซึ่งในตอนนั้นดิฉันรู้สึกว่ามีแต่ปัญหารอบด้าน เหนื่อย และเบื่อหน่ายที่จะรับฟังหรือแก้ไข จนกระทั่งวันหนึ่งได้มีโอกาสไปโบสถ์กับพี่น้องคริสเตียนซึ่งไปโบสถ์เป็นประจำอยู่แล้ว (พีเอ-เมย์) ในวันนั้นที่ตัดสินใจไปโบสถ์ก็เพราะว่าเบื่อชีวิตรอบด้านหวังไว้แค่ว่าเมื่อไปถึงจะได้เจอคนที่มีแต่ความสุข พุดแต่เรื่องดี ๆ เพื่อเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมชั่วขณะเท่านั้นเอง

เมื่อมาถึงโบสถ์แล้ว ในขณะนั้นกำลังมีการนมัสการ ทุกคนก็ร้องเพลงกัน ดิฉันก็นั่งมองแล้วคิดว่า คริสต์เป็นแบบนี้หรือ เพราะว่าดิฉันไม่เคยเห็น แต่เมื่อนั่งฟังไปสักครู่หนึ่ง ในใจก็รู้สึกว้าว เธอละ ถ้าพระเจ้ามีจริงช่วยโอบอุ้มลูกเข้าไปอยู่กับพระองค์ได้ไหม ลูกเหนื่อย ท้อแท้กับปัญหาที่เกิดขึ้นกับชีวิตมากมายเหลือเกิน หลังจากที่อธิษฐานเสร็จก็รู้สึกขนลุก แต่ก็อบอุ่นมาก เหมือนกับเวลาเราเสียใจท้อแท้ ร้องไห้ แล้วพ่อแม่เข้ามาโอบกอด ดิฉันรู้สึกเช่นนั้น แล้วก็ร้องไห้ และจิตใจก็ค่อยสงบ รู้สึกโล่งสบายใจในที่สุด

เมื่อจบจากนมัสการเทศนา ดิฉันก็ได้มีโอกาสรับฟังเรื่องความเป็นมาของชีวิตเราที่ข้องเกี่ยวกับพระเจ้า แล้วก็รับเชื่อพระเจ้าเข้ามาในชีวิต จากนั้นดิฉันก็กลับบ้าน พร้อมกับความสุขบางส่วนที่ได้รับมาจากการมาโบสถ์ในวันนั้น รุ่งขึ้นเป็นวันที่ดิฉันต้องไปสัมภาษณ์งาน ในขณะที่ขับรถออกไป ก็นึกถึงเมื่อวานที่ดิฉันได้รับเชื่อพระเจ้าไปแล้ว และก็มีความคิดว่าอยากจะขอพระเจ้าอยู่เรื่องหนึ่งคือ ดิฉันอยากเลิกบุหรี่ เพราะดิฉันเป็นคนที่ดีบุหรี่มาเกือบ 3 ปีแล้ว มันเป็นเรื่องยากสำหรับดิฉันที่จะเลิกบุหรี่ ทุ้งๆ ที่พยายามมาหลายหนหลายวิธีแต่ก็ไม่สำเร็จ สูบวันละเกือบซอง เมื่อคิดอย่างนั้นจึงอธิษฐานขอเลยว่า “พระเจ้าลูกอยากเลิกบุหรี่ ลูกไม่อยากสูบอีกแล้ว ลูกอยากได้สุขภาพที่ดีกลับคืน ขอพระองค์ช่วยให้ลูกเลิกสูบบุหรี่ด้วยนะคะ ในนามพระเจ้า อาเมน” แล้วก็ขับรถไปสัมภาษณ์งานตามปกติ เมื่อกลับมาถึงบ้านก็ซื้อข้าวกล่องมากินกับเพื่อน ปกติแล้วหลังจากกินข้าวเสร็จ ดิฉันจะต้องหยิบบุหรี่ขึ้นมาสูบโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะวันที่ไม่ได้สูบตั้งแต่เช้า แต่วันนี้ต่างออกไป เพราะแทนที่ดิฉันจะหยิบบุหรี่ขึ้นมาสูบโดยอัตโนมัติอย่างที่เคยทำ กลับหยุดคิดแล้วว่า จะสูบหรือไม่สูบดี แต่สุดท้ายก็หยิบขึ้นมาสูบ สูบไปไม่ถึงครึ่งมวน ดิฉันก็เริ่มรู้สึกปั่นป่วนในท้อง จนต้องไปอาเจียนออก หลังจากอาเจียนแล้วก็สงสัยว่าเป็นเพราะอะไรถึงได้อาเจียน เพราะไม่มีอาการอ่อนเพลียหรือเวียนหัวเลย กลับรู้สึกโล่ง สบายซะด้วยซ้ำ บุหรี่อีกครึ่งมวนที่เหลือก็ดับทิ้งไป พร้อมกับในใจก็ยังสงสัยอยู่ว่าเป็นเพราะอะไร

ตกเย็นดิฉันขับรถไปหาเพื่อนอีกคนหนึ่ง เมื่อคุยกันอยู่เขาก็หยิบบุหรี่ขึ้นมาสูบ ดิฉันก็นั่งอยู่ด้วย รู้สึกว้าว กลิ่นบุหรือนั้นเหม็นมาก จนทนนั่งต่อไปไม่ได้ ต้องลุกออกจากตรงนั้นไปห้องอื่น ก็นึกถึงคำอธิษฐานที่ขอจากพระเจ้าในตอนเช้า ขณะนั้นแน่ใจเลยว่าคำอธิษฐานขอในตอนเช้านั้น พระเจ้าได้ตอบดิฉันไปเรียบร้อยแล้ว บุหรี่ครึ่งมวนนั้นเป็นบุหรี่ปริมาณสุดท้ายในชีวิตที่ดิฉันจะสูบ ดิฉันขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงรักษาสัญญาว่าถ้าดิฉันทูลขอสิ่งใดพระองค์จะให้

จากวันนั้นมาชีวิตของดิฉันก็เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น ใด้งานที่อยากทำ ได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่า พระองค์ทรงดูแลชีวิตของดิฉันในทุกๆ วัน และพระองค์ทรงอยู่กับดิฉันในทุกๆ ที่ ขอขอบคุณพระเจ้า....